

от начала лечения уменьшились размеры миоматозных узлов в среднем на 1,0 см ($p < 0,01$). Толщина эндометрия до терапии колебалась в пределах от 2 до 13 мм ($1,3 \pm 2,0$ мм; $p < 0,01$). После лечения М-эхо составило от 2 до 15 мм ($1,9 \pm 2,7$ мм; $p < 0,01$). Увеличение размеров М-эхо у некоторых пациентов связано с описанным в научной литературе эффектом «суммирования маточных белей» в полости матки. Все пациенты были направлены на 2 этап лечения – консервативную миомэктомию.

Выводы. Таким образом, мифепристон - синтетический стероидный препарат, конкурентный ингибитор прогестерона, продемонстрировал высокую эффективность, приемлемый уровень комплаентности и может быть рекомендован в качестве средства для неоадъюватной терапии перед проведением органосберегающей операции.

Литература:

1. Самойлова, Т.Е. Лейомиома матки: современный взгляд на этиопатогенез, новые медикаментозные методы лечения / Т.Е. Самойлова // Информационный материал АГЭ. – Москва, 2006. – С3- 5.

2. Гаспаров, А.С. Миома матки: современные возможности лечения / А. С. Гаспаров, Е. Д. Дубинская // Ремедиум. - 2005. - № 1-2. - С. 50-54.

3. Дикке, Г.Б. Использование мифепристона в акушерской и гинекологической практике/ Г.Б Дикке//Акушерство и гинекология .-2013.С. 12-34.

ПАЧАТКІ ВОЎПЫ: 3 ГІСТОРЫІ МЯСТЭЧКА

Сідаровіч К. А.

Гродзенскі дзяржаўны медыцынскі ўніверсітэт, Беларусь

Кафедра сацыяльна-гуманітарных навук

Навуковы кіраўнік – к.г.н., дац. Сіткевіч С. А.

Цікавасць да гісторыі Беларусі пачынаецца з любові да гісторыі сваёй малой радзімы. Вось таму я і абрала тэмай свайго даследавання гісторыю мястэчка Воўпа. У нешматлікіх крыніцах сустракаюцца розныя пункты гледжання на асобныя падзеі, але тым цікавей было працаваць, параўноўваючы розныя версіі і часам вылучаючы свае.

Аб'ектная вобласць даследавання- краязнаўства.

Аб'ект – гісторыя мястэчка Воўпа ў перыяд XV– пачатку XX ст.

Прадмет даследавання – паходжанне тапоніма “Воўпа”, былыя ўладальнікі мястэчка, яго архітэктурная спадчына.

Мэта – вывучэнне ключавых момантаў гісторыі Воўпы у перыяд XV– пачатку XX ст.

Пры аналізе гістарычных крыніц аўтар абапіралася на прынцыпы навуковай аб'ектыўнасці і сістэмнасці, ужывала каштоўнасны падыход да кожнай гістарычнай постаці і падзеі, выкарыстоўвала параўнальны і пошукавы метады.

Асноўнымі крыніцамі па дадзенай тэме сталі як беларускія энцэклапедычныя даведнікі, так і польскія гістарычныя крыніцы. Аўтар звярталася да газетных публікацый, інтэрнэт рэсурсаў, кнігі “Памяць. Ваўкавыскі раён”. Цяжкасці ў раскрыцці дадзенай тэмы звязаныя з тым, што ў гістарычных крыніцах звесткі аб Воўпе адрывістыя. Дадзеная работа, магчыма, з'яўляецца першай спробай сістэматызацыі ведаў аб паходжанні тапоніма “Воўпа”, аб уладальніках былога мястэчка, аб унікальных культавых храмах Воўпы.

У выніку вывучэння дадзенай тэмы, аўтар прыйшла да наступных высноў:

Тапонім “Воўпа” можа мець тры азначэнні: звязанае з мясцовай легендай, звязанае з раслінай “олпа”, можа мець і лацінскае паходжанне;

Мікола Гусоўскі мог наведать Воўпу ў сувязі з падзеямі ў сям’і князёў Гальшанскіх;

Легенда аб каралеве Боне мае рэальнае абгрунтаванне;

На месцы сучаснага касцёла Яна Хрысціцеля ў розныя перыяды існавалі тры храмы;

Даследчая работа мае прыктычную накіраванасць і можа быць выкарыстана на факультатыўных занятках па гісторыі роднага краю, у абагульняючых гістарычных працах.

Літаратура:

1. Koscioly i klasztory rzymskokatolickie dawnego wojewo'dztwa nowogro'dzkiego. Krakow 2003, tom 1, 203-211
2. Врублевская Л. Пани Ядвига и её дочери /Л. Врублевская // Беларусь сегодня. 2009. №146
3. Кавалёў С. Шматмоўная паззія ВКЛ эпохі Рэнесансу. Мінск: Кнігазбор, 2010.-С.75
4. Памяць Ваўкавыскі раён. Мінск: Белта, 2004. – С.51, 57, 71, 506
5. Энцыклапедыя гісторыі Беларусі. Мінск “Беларуская энцыклапедыя”, 1994.- Т.2 – с.462.

ПОКАЗАТЕЛИ ОРТОСТАТИЧЕСКОЙ ПРОБЫ У МОЛОДЫХ ЛЮДЕЙ В УСЛОВИЯХ ДИСФУНКЦИИ ЭНДОТЕЛИЯ

Сидорович Т.С., Максимович Е.Н., Ковалевский П.В., Хилюк Т.В.

Гродненский государственный медицинский университет, Беларусь

Кафедра патологической физиологии им. Д.А. Маслакова

Научный руководитель – проф. Н.Е. Максимович

Актуальность. Дисфункция эндотелия (ДЭ) – один из важнейших патогенетических факторов сердечно-сосудистой патологии.

Целью исследования явилось изучение у студентов-медиков с дисфункцией эндотелия состояния сердечно-сосудистой системы на основании показателей ортостатической пробы.

Объект и методы исследования. Исследования проведены у 39 студентов 3 к. УО «ГрГМУ» мужского пола в возрасте 20-21 года. Оценку функционального состояния эндотелия сосудов осуществляли реографическим методом на реоанализаторе (реоанализатор 5А-05, Украина) путем выполнения теста с реактивной гиперемией путем исследования пульсового кровотока (ПК) предплечья, а также его максимального прироста (Δ ПК_{макс.}) после снятия манжеты. Увеличение Δ ПК_{макс.} менее чем на 12% трактовали как снижение NO-синтазной активности эндотелия [2].

Ортостатическая проба проводилась по общепринятому методу [1]. После 5-минутного пребывания обследуемого в горизонтальном положении и его перехода в положение ортостаза осуществляли оценку изменений пульса и АД.

Результаты. При исследовании пульсового кровотока и его максимального прироста в тесте с реактивной гиперемией все обследуемые разделены